

27 Μαρτίου 2014

Με τον σταυρό δωρίστηκε η ανάσταση

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:animusanimus.blogspot.gr

Κάθε πράξη και θαυματουργική ενέργεια του Χριστού είναι πολύ μεγάλη και θεία και θαυμαστή, αλλά το πιο θαυμαστό από όλα είναι ο τίμιος σταυρός του. Με κανένα άλλο μέσο δεν καταργήθηκε ο θάνατος, δεν λύθηκε η αμαρτία του προπάτορος, δεν λαφυραγωγήθηκε ο άδης, δεν δωρίστηκε η ανάσταση, δεν δόθηκε σε μας δύναμη να περιφρονούμε τα παρόντα και τον ίδιο τον θάνατο, δεν κατορθώθηκε η επάνοδος προς την αρχαία μακαριότητα, δεν ανοίχτηκαν αι πύλες του παραδείσου, δεν πήρε η φύσις μας τιμητική θέση δεξιά του Θεού, δεν γίναμε

παιδιά του Θεού και κληρονόμοι, παρά μόνο με τον σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Γιατί όλα αυτά κατορθώθηκαν με τον σταυρό. “Όσοι γαρ εβαπτίσθημεν εις Χριστόν”, λέγει ο απόστολος, “εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν”. Και όσοι βαπτισθήκαμε στον Χριστό, τον Χριστό φορέσαμε και ο Χριστός είναι δύναμη Θεού και σοφία. Να λοιπόν, ο θάνατος του Χριστού, δηλαδή ο σταυρός, μας περιέβαλε με την ενυπόστατη σοφία και δύναμη του Θεού. Δύναμη Θεού είναι ο λόγος, που προέρχεται από τον σταυρό, ή γιατί φανερώθηκε διά μέσου αυτού η δύναμη του Θεού, δηλαδή η νίκη κατά του θανάτου, ή γιατί, όπως τα τέσσερα άκρα του σταυρού κρατιούνται και συσφίγγονται με το μεσαίο κέντρο, έτσι ακριβώς με τη δύναμη του Θεού συνέχεται το ύψος και το βάθος, το μήκος και το πλάτος, δηλαδή ολόκληρη η ορατή και αόρατη κτίση.

Ο σταυρός μας δόθηκε σαν σημείο στο μέτωπο, με τον τρόπο που δόθηκε στον Ισραήλ η περιτομή, γιατί με τον σταυρό οι πιστοί ξεχωρίζουμε από τους άπιστους και γνωρίζομαστε. Αυτός είναι μεγάλη ασπίδα και όπλο και τρόπαιο κατά του Διαβόλου. Αυτός είναι σφραγίδα, για να μη μας προσβάλλει αυτός που σπέρνει τον όλεθρο, όπως λέγει η Γραφή. Αυτός είναι των πεσμένων η ανάσταση, των ορθίων το στήριγμα, των αρρώστων το ραβδί, αυτών που ποιμαίνονται η εξουσία, αυτών που επιστρέφουν η χειραγωγή, αυτών που προκόβουν η τελείωση, η σωτηρία ψυχής και σώματος, δύναμη που απομακρύνει όλα τα κακά, πρόσξενος όλων των αγαθών, δύναμη που ξεριζώνει την αμαρτία, φυτό αναστάσεως, ξύλο αιώνιας ζωής. Αυτό λοιπόν το τίμιο ξύλο, και αληθινά σεβάσμιο, όπου εκεί ο Χριστός προσέφερε τον εαυτό του ως θυσία για χάρη μας, επειδή αγιάστηκε με την επαφή τον αγίου σώματος και αίματος εύλογα πρέπει να το προσκυνούμε, όπως και τα καρφιά, την λόγχη, τα ενδύματα και τα ιερά του σκηνώματα, που είναι η φάτνη, το σπήλαιο, ο σωτήριος Γολγοθάς, ο ζωοποιός τάφος, η Σιών, των Εκκλησιών η ακρόπολη, και τα παρόμοια· όπως λέγει ο θεοπάτωρ Δαβίδ· “Εισελευσόμεθα εις τα σκηνώματα αυτού, προσκυνήσομεν εις τον τόπον, ο έστησαν οι πόδες αυτού”. Ότι εννοεί τον σταυρό φανερώνει και η ακόλουθη φράση “Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου”· γιατί τον σταυρό ακολουθεί η ανάσταση. Γιατί, αν το σπίτι και το κρεβάτι και τα ρούχα, που ανήκουν σε αγαπημένα πρόσωπα, είναι πράγματα ποθητά, πολύ περισσότερο όσα έχουν σχέση με τον Θεό και σωτήρα, με τα οποία και έχουμε σωθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο “Για τον σταυρό και συμπληρωματικά για την πίστη” από το βιβλίο του Αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού “Έκδοσις ακριβής της Ορθοδόξου Πίστεως”, (εκδόσεις Π. Πουρνάρα). Η μετάφραση, η εισαγωγή και τα σχόλια είναι του αείμνηστου καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ Νίκου Ματσούκα.

Πηγή: makthes.gr